



Jagthund kontra prøvehund

Jeg oplever nogle gange hundeførere diskutere, hvorvidt en markprøvehund er en god jagthund – og det modsatte, altså hvorvidt en jagthund overhovedet kan bestå en markprøve.

Tekst & foto: Henrik Vestergaard Hove-Nielsen, jagthundekonsulent

HUND: Jeg vil tage et helt andet udgangspunkt til den dialog med en opfordring til respekt og forståelse for den enkelte hundeførers ønske og krav til sin jagthund. En jagthund, uanset dens racespecifikke egenskaber, der er trænet målrettet til markprøver, er per definition en god jagthund. Hundeføreren er som udgangspunkt en dedikeret og entusiastisk person, der arbejder målrettet mod sit mål. Denne målrettede indstilling bliver nogle gange udstillet som en "alt for lydighund, som ikke kan arbejde selvstændigt".

En jagthund, der er godt trænet med

jagten for øje, er naturligvis en god jagthund. Hundeføreren har i mange tilfælde målrettet sin uddannelse racespecifikt med det mål at få en god jagthund, der kan bidrage til jagten med mange gode og fantastiske oplevelser. Men det høres stadig om jagthunde: "Den ulydige hund ville aldrig kunne begå sig på en markprøve."

Fakta er dog, at både jagthunden, der er uddannet målrettet til markprøver, og jagthunden, der alene er uddannet med jagten for øje, som udgangspunkt begge er gode jagthunde, fordi de er godt uddannet. Man skal have respekt for hinandens mål med

anskaffelse af en jagthund samt forståelse for den enkelte hundeførers erfaring og viden.

Uddannelse og deling af viden og erfaring

Når der så til stadighed er et antal jagthunde, hvor fundamentet ikke er på plads, hvor grundfærdighederne ikke er bygget ordentligt op, og hvor hundens racespecifikke egenskaber ikke udnyttes optimalt, skal man starte med at kigge indad. I stedet for at kritisere bør man komme med konstruktiv kritik og enten råde og vejlede eller henvise til andre, som har

tid og overskud til at hjælpe. Jeg har endnu ikke oplevet nogen, der bliver motiveret til at træne mere eller anderledes, ved at få at vide, at de har en elendig hund.

I Danmarks Jægerforbund vil vi rigtig gerne være med til at løfte den opgave. Dette kan ske blandt andet gennem mere uddannelse af instruktørerne, men ikke mindst ved at opfordre til vidensdeling og erfaringsudveksling mellem hundefører, instruktører, kursister og ikke mindst mellem de jagtforeninger, som tilbyder jagthundetræning.

En god oplevelse

Sidst på jagtsæsonen var jeg så privilegeret at blive inviteret med på en lidt anderledes jagtoplevelse, set med hundefaglige øjne. Gjessinggård i Østjylland havde gæster fra Sverige, som meget gerne ville opleve at skyde over stående hund i Danmark. Jagten på Gjessinggård er ikke den mest velegnede til jagt med stående hund, men netop derfor blev oplevelsen endnu større, da to hundeførere fra Nordjylland villigt tog turen til Gjessinggård.

Jeg havde i forvejen talt med Steen Larsen, om det var en opgave, han kunne tænke sig at løfte sammen med sin ruhårede hønsehund, Landbolyst Berta. Med henvisning til ovennævnte blev det på alle måder en rigtig god oplevelse. Steen tog en god jagtkammerat med, som har en kuldbroder til Steens Berta. Hun er, hvad man med rette kan kalde en jagthund; trænet og uddannet målrettet mod diverse prøver. Steen erkender, at Berta er købt og alene trænet med det formål at kunne opnå så mange gode placeringer på prøverne som muligt. Dog har det også været et krav, at Berta skulle kunne anvendes til jagt.

Steens jagtkammerat Rudi mødte på dagen op med Landbolyst Buster, som alene er blevet trænet til jagt. Rudi har aldrig haft interesse for prøvesystemet, hvorfor Rudi og Buster aldrig har trænet med dette for øje, men alene har målrettet træningen mod at få/blive en god jagthund.

Hvis jeg isoleret set på dagen skulle bedømme de to hundes forskelligheder, med baggrund i deres forskellige mål med træningen, kan jeg med sikkerhed sige, at der ikke var forskel på de to hundes præstationer. Begge hunde viste godt søg, god kontakt til føreren, og trods et terræn, der egnede sig bedre til en spaniel, opnåede begge

hunde stand til stor fornøjelse for de svenske gæster.

Jeg erkender selvfølgelig, at denne oplevelse på ingen måde kan anvendes som argument for, at der ikke kan være forskel, ligesom der skal tages hensyn til, at det er en tæve og en hanhund. Alligevel må jeg også konstatere, at der her er tale om kuldsøskende, altså samme blodlinje, men som på alle måder er trænet vidt forskelligt i forhold til hundeførerens mål.

Træningen gør forskellen

En god jagthund er en jagthund, der er blevet trænet. Fundamentet er skabt gennem et godt forhold mellem hund og fører og gennem kærlighed, krav og konsekvens i indlæringen. Grundfærdighederne er på plads, hvilket betyder, at hundens jagtinstinkt ikke lukker af for lydigheden, og at den kan opfylde kravet som egnet apporporterende hund.

Uanset hvordan man vender og drejer det, så kræver det, at hundeføreren træner med sin hund, og det lader sig ikke gøre med én time hver mandag i ti uger. Der skal trænes hver dag, og tommelfingerreglen er, at hvis man træner i gennemsnit tre gange tre minutter hver dag, vil man opnå et godt resultat.

I gennem de seneste år er antallet af kursister på vores instruktøruddannelser steget væsentligt, hvilket betyder, at antallet af instruktører stiger i vores jagtforeninger. Jeg kan derfor kun opfordre til at komme ud og få noget viden og erfaring puttet ned i rygsækken, så I kan komme hjem og træne mindst tre gange tre minutter dagligt.

Prøvehund eller jagthund

Det er altså ikke et spørgsmål, om målet er en ”prøvehund” eller ”jagthund”, men alene et spørgsmål om, at man som hundefører erkender, at der skal ydes en indsats gennem daglig træning, når man først har truffet den beslutning at købe sig en jagthund. Hvad enten man som hundefører uddanner målrettet efter at gå til prøver eller efter at få en god jagthund, så har man i sidste ende en fælles interesse, nemlig jagten med hund, og der kan vi alle kun blive bedre, hvis man konstruktivt deler den viden og erfaring, som man har fået gennem tiden.

hvh@jaegerne.dk

Ruhåret hønsehund ”Landbolyst Berta”

Berta blev født d. 23.02.2014 i et kuld på tre tæver og seks hanner. Hun har fra starten været en nem hund, der ikke behøver lang tid på at lære de forskellige discipliner.

– Berta er den første hund, jeg har haft, der stort set er født lydige. Berta opnåede jagtchampionatet i efteråret 2016, hvor hun var ca. to et halvt år gammel, oplyser ejeren, Steen Larsen.



Berta har følgende resultater:

2015	Brugsprøve	1. præmie
2015	DJU, lille app.prøve	Bestået
2015	Slæb og app.prøve	Bestået
2015	Bestået	Ræveslæb
2015	Brugsprøve	1. præmie
2015	Brugsprøve	1. præmie
2016	Schweissprøve	1. præmie
2016	Vinderklasse	6. vinder
2016	Schweissprøve	1. præmie
2016	Udvidet app.prøve	Bestået
2016	Fuldbugsprøve	2. præmie
2016	Fuldbugsprøve	1. præmie
	– bedste hund	
2016	FUME	IP
2017	Schweissprøve	1. præmie
2017	Schweissprøve	2. præmie
2017	Schweissprøve	1. præmie
2017	Slæb og app.prøve	Bestået
2017	Schweissprøve	1. præmie